

Előfizetési feltételek:
 Évesre 16 frt — kr
 Félévesre 8 „ 50
 Negyedévesre 4 „ 50
 Havonként 1 „ 50

Megjelenik minden nap, innapi napokat kivéve.

Szerkesztőség és kiadó-hivatal:
 Monostor utcán a L. Bányai ház alatt.

MAGYAR POLGÁR,

POLITIKAI NAPILAP.

Hirdetési díjak.
 Ötször hasábozott sor ára 6 kr
 Bélyegdíj minden hirdetésből 30 kr
 Nagyobb hirdetéseknek külön kedvezményt is nyújt a kiadó-hivatal.

Fiók-kiadó-hivatalok:
 Torda: Reteszár és Harmatházi.
 Óbánya: Krémor Sámuel.
 Knyásd: Vokál János.
 Ásamosújvárt: Csákos testvérek.
 Kolozsvárt: Stein J. és Demján L.
 M.-Vásárhelyt: Wittich Józsefné.

KOLOZSVÁR, MÁRCZIUS 27.

A montmartrei „lázkodók“.

Salus reipublicae suprema lex.
 Amontmartrei lázadást egy sajtósági nyilvánvaló lása a sajtó véleményeknek követte.
 „A francia nép esztelen, éretlen, communisticus, készen áll, hogy ma holnap a Gréve piac nyaktilóját újból működésbe hozza, e nyaktiló segítségével saját véreben gazdáljon — s az események során saját vérebe fuljon“

Ez azoknak a politikusoknak a véleménye, a kik csak az események felszínét tartják szem előtt, de az indokok meghatározására, megítélésére restek — hogy ne mondjuk képtelenek.

„Der erste König war ein tapferer Soldat;
 Den letzten König stürzt das Proletariat,
 Dem folgt die Anarchie, die frisst die eignen Glieder“

„Ud nach dem letzten König kommt der erste wieder“.

E vitiosus circulusban forog ismét a párisi „lázkodók“ kárhóztatóinak az a része, a mely az anyatejjel szívta magába a monarchia ideát, nem menekülhet tőle, a menekülést meg sem kíséri, mert az a meggyőződése, hogy az emberiség szabadsága a monarchiában — s netovábbként az alkotmányos monarchiában csúszhat!

Bélyegezzék bár esztelenségek, mondják bár utópismának, de már ez egyszer nem csatlakozunk a kárhóztatók csapatjához!

A montmartrei „lázkodók“ nézetünk szerint a köztársaság fennmaradásának a garánciáját keresik.

Hogy a köztársaság biztosítását keresik — ezért szabadelvű ember kárhóztátai nem fogja.

Keresik fegyveres erővel s ez baj.
 Ezen az úton felszabadítják azokat a szuevedélyeket, a melyek az anarchizmus vezethetnek s meglehet a monarchia, a despotizmus számára megnyitják az utat — ez még nagyobb baj.

De vajjon a köztársaság vitte-e oda az emberiséget, hogy legszentebb mert legtermészetesebb jogait is csak vére árán oszkarhatja ki a koronás önérdék kömei között?

A mi Julius Caesar meggyilkolásában borzasztó, vajjon Brutus áramlik-e az?

Brutus volt az, a ki a gyilkosságot elkerülhetetlen szükség tette?

Nem! — A vér a zsarnokon száradt, nem kiáltott égre, mert a tör hegyén az önvédelem joga csillogott.

„Ugyan mi szükség lebet a francia nemzetnek a garánciák keresésére? Ott van a nemzetgyűlés, ott Thiers nyilatkozata, miszerint ő a jelen körülmények között a köztársaságot tartja szükségesnek?“

Ez a kérdés hangzik mindenfelől.
 Oh ez a nemzetgyűlés, mely egy harmad részében a porosz szurotyok árnyából kelt ki, egy harmadrészében legitimista, egy harmadrészében a Conti vezérlete alatt álló bonapartista banda, —

Uj „Erdélyi Múzeum.“

„Egy nap egy instructor életéből.“

1844.

Quem dii odere

(Vége.)

Ötödik fejezet.

Az instructor az előbbi fejezetekben említett szándékánál továbbá is állhatatosan megmarad. Sule ur türelme kiállja a tüpróbát.

Igen! Ő rá nem ért: mert midőn ismét szobájába lépett, akkor csörömpölt be utána három tanítványa a délutáni lezérére. Sule ur nevelési systemát nem akarván kutatni (mint hogy azokat talán ő maga is hiába kereste volna magában), ezen délutáni lezéréből is csak annyit említnék, hogy az idősb fiu történetet mekegett, a kisebbik szepírást mázolt, a kis leány meg ismét a vesztet ültet tanult színet nélküli mozgások közt, s mindezekon kívül az instructor a békéttér tanának féltett neki. Sule urnak időszakonként előtörtér megjelölését szintén hallgatással mellőzzük, mint hogy azok már mindeanapiakká váltak nála, a mindennapinak elősorolása pedig csak unalmas.

Tartott pedig ezen délutáni tanítás három órától kezdve ötig. Ezen ötödik óra azonban nem mult el egészen, s a nevelő és övendékek még együtt ülének kellemes orgonasíp-csoportoztatban, midőn Sule ur szobájának ajtaja egyszerre megnyílik. As instructor történetesen épen akkor talált akkorát ásítani, hogy a belépő tessaszonny a testestül lelkesül elnyeléses világos veszedelmének vala kiteve. És talán baj is történetet volna, ha Sule ur hamar észre nem veszi magát, s tátozó alképeziát rögtön természetes állásukba vissza nem helyezi.

„Hogy ülsz, Idácska? — Egyenesen! — Mel ledet ne szoritás az szívedhez! — Gusztikám! hogyan fogod a tollat? — Ne nyomd olyan nagyon! stb. ilyen dictiókra fakadt a találékony eszu instructor.“

„Ugy, ugy, édes gyermekeim, csak szépen engedelmességedet Sule urnak, majd ugy mi is szoretünk titkeket. — Csak azt akarám mon dani,

élen egy emberke, a ki csak a jelen körül mények között tartja jónak a köztársaságot s mihelyt a körülmények változnak forró csókot nyom a párisi gróf trónja léposjére.“

Ez a nemzetgyűlés, mely a köztársaság ideájának a megtestesítésére: Gambetta és Garibaldiá bigyót békát kiált, — melynek első nyilatkozata a balatlanság volt, — a mely most a Napoleon nevelte katonai ceéseitét mitrailleurrel küldi a szabad polgár ellen — ezeket a Vinoy, Ducrot és Leflokat, a kik Wörthnél futottak meg a császárságtól, hogy most belétfussanak a köztársaság biztosításába — elég!

Vajjon az a néhány tiszta hazaí, a ki mint a csepp az oceanban küzködik a „nemzetgyűlés“ árjában vajjon megkötözhet é az győze delmeszen?

Hol van tehát az a biztosíték, melyre a köztársaságnak szüksége van?

Fenyegetőznek a burkus visszatérésével végpusztulást látnak, igea — az ápróféták.

De elbithetik, hogy az a nemzet, mely a Bertalan éjszakájából, a Lajosok atkából mint hamvából a Phoenix kikel, hogy a nagy forradalmat megejtse; az a nemzet mely két imperiumból s a polgárius máru alapjában álnok royalismusból kikel, hogy a gyuttla puska ropegása alatt köztársaságot csináljon: még ha tiszter is belesodor tatik az önérdék kavarta örvénybe, tiszter feléled, hogy a szabadságért küzdjön, hogy a szabadságot kiküzdje.

A mi e kiküzdésig akadályként állhat, annak annyi lesz az értéke, mint volt az inqisitónak azoknak a Fülöpöknek és Ferdinandoknak a reformatóra: tömegeket ölnek, de az eszme gyökeret ver a vére s annál jobban terjed. —

Csapjon át a montmartrei felkelés az anarchiába, a mi fájdalom nem lehetetlen; készítse bár azt a zavarosat, a melyben a háttérben leskelődő monarchisták halászi készülnek; a köztársaság biztosításának az eszméje ezért feon, s a felkelés alapjában igaz és jogos marad.

A köztársasági elnök mintaképe csak egy Washington lehet. Nemzetgyűlés csak az, a mely a nemzet magvából kelt.

És ezek a biztosítékok.

Dicsőbb egy torlasz tetején Baudin sor sát megosztani, mint a mostani „nemzetgyűlés“ padjain tilve Bismark parancsára a testvér véreben gázolni! *)

Herman Otto

Fővárosi levelek.

XXVIII.

Pest, márczius 23. 1871.

Kedves barátom! oly helyzetben vagyunk, midőn önérdéttel mondhatjuk el: lám hogy igaz-

*) E cikket mint nézet árnyalatot szivesen közlöm, ki kell azonban jelentenem, hogy e tárgyban Hermann barátommal ellentét „meggyőződéssem. Én e mozgalmat szerencsétlenül tartottam és tartom, mert vést hoz Franciaországra, s ujra születését akadályozza. Szerk.

édes Sule ur, hogy régen nem volt már ilyen szép idő, mint a mai: talán jó volna, ha ön taóra után kíséltálna a fiukkal a szabadba?“

„Épen szándékom vala, tessaszonny!“ — felelé, vagyis inkább hazudá Sule ur, mert Sule urnak esze ágában sem volt a sétálás, mint hogy Sule ur dramát akart óra után olvasni.

És kimentek öt óra után a szabadba sétálni, jó messzire a váro tól, és megverte őket a jótékony eső, és leütött ürgekként tértenek baza; de ezt szükségtelen is mondanunk, mert az egész világ tudja, hogy ez már így szokott történni, ilyenét sétalások alkalmával. A ki nem hiszi, olvassa meg a pesti nép szabadba rándulásait, melyek le vaonak írva lapokban és könyvekben, s melyeknek nagyobb részében az eső okoz a kirándulóknak mély bánatot s az olvasónak magas örömtől.

Tebát megáztak és baza jöttek; egyéb szerencsétlenség nem történt; még csak nem is rántott-csirkéztek és nem is söröztek utközben, mint a fővárosiak szoktak. Haza érkezvén, Sule urnak első dolga az volt, hogy megázott kabátja helyébe más töltső, mert a színházba menés órája itt volt, s ő a pesti színpadok egy, az ottani színpadon épen akkor vendég-zereplő egyik elsőrendű tagját kívánta mint Hamletet megüzeni, s ez bizonyosan hatalmas kárpótás leendett egész napi dráma-olvasásra füsibe ment szándékaiért. Már ké-szen volt Sule ur toilettelével, csak keztýtt kellett meg kezébe vennie (felbuzni azokat nem szokta, mint hogy mindig lett volna, akár felbuzza azokat, akár nem, mert mindkét esetben kezének nagy része csakugyan meztelen állapotban maradt), csak kalapot és botot kellett még ragadnia: és megint nyílik az ajtó és kitehetőleg feliperézve megint békacsázik a ház aszszonyja.

„Édes Sule ur, én Ilkával színházba megyek, legyen ön szives ithon maradni a gyermekek mellett.“

„Igen jól van, nagysád!“ mondá Sule ur, s szomorúffütként lekonyulának az ő fülei egyenes állásukból, és azt gondolá magában: hogy nem jól van biz az, nagysád! — Majd bizony! — így sodrá tovább gondolatai madzagát — máskor is volt ő már színházban, és én mégis elmentem. Maradjanak a gyermekek apjokkal, annak ugy sem kell színház soha! — Még alig cikáztak e

ságunk volt! E mellett azonban sokkal jobban szeretők volna, ha megbazudolnak.

Értjük a franciaországi legujabb eseményeket.

Nekünk, mint már több ízben kifejeztük, legfőbb aggodalmunk az volt, hogy a francia kormány nem fog birni elég erélyvel a nemzet elég morális erővel arra, hogy e köztársasági kormányformát szervezze és consolidálja.

A következőkben fájdalmasan igazolták e félelmes aggályunkat.

Mi lett volna Thiers kormányának első teendője? Nem a teoriák fölött vitáznai, nem új plebiscitumokra nyitni szilást: hanem a még létező haderő összehívásával a constituantnak tekintélyt szerezni; az anarchia elé gátot vetni s a nemzet akaratából kifolyó hatalomból bátorságot meríteni arra, hogy a rendet mielőbb helyreállítsák a fővárosban.

Mi valóban nevetésesnek tartjuk, hogy mi a francia nemzet ellen hosszú arczeval nagy bünti praedicatiókat tartanunk. Hiszen mi még társadalmi tekintetben is csak annyiban különbözünk tőlük, hogy a mi ott természetes és eredeti, az nálunk a nemzeti geniustól elütő, természetellenes és rossz fordítás.

Vagy nem francia darabok vannak e színpadainkon? Nem francia-e újra viseletünk, étkezestünk? Nem francia majmolások e mulatságaink? Nincs-e épen ugy Ball mabiléünk az orpheumok és neme Weltekben, csak hogy mindez mig ott kedélyes és pajzán, nálunk kedélytelenül dúrva, és szentelen?

Bizony nem a moral szempontja az, melyből Franciaország megtámadható, hanem az élet-revalóságé.

A kormány ugy látszik nem birt a helyzet tudatával; a világréndítő események miatt elveszté fejét. Ezt nem tartjuk csodálatosnak, de annál sajnosabbnak.

Mert annyi mindenesetre kétségtelen, hogy egy oly romlás, mely a francziákat az eddigi csapásokon kívül még belháboru útján is sújta: egész Európára nézve könnyen balvégzetes lehet.

Ha ott a szabadság classicus földjén egy köztársaság gyakorlatiassága tűnik ki: az a „friss szellő“, mely a vén Európát annyiszor megifjítja, ujra megvidul és hatása el nem marad az egyestül Németországra sem. Ellenben az anarchia s reakció jelenségei; a tábornokok legyilkolása s a hat tegnap vesztük Thiers elfogatása csak a fenyegető abszolútusmust szilárdítja meg.

Ha néhány nap alatt nem vesszük a birt; hogy a francia nép saját érdekében legyőzte önmagát: több évtizedre megsemmisítheti nemcsak maga, hanem az egész continens szabadság iránti reményeit.

Adja Isten, hogy ne legyen ugy! Birjon az az önmegadással, mely oly szépen nyilatkozott Gambetta nemes személyében. Tegye, ne elmékedjék; előbb a hazát mentse meg, aztán kezdjen vitát a hazában!

Országgyűléstünk a községi törvény tárgyalásával foglalalkozik. Már említettük, melyek azon fő

vakmerő gondolatvillámok agyán keresztül, s im belép a főnök is, egészen ugy öltözve, mintha a házból távozni akarna.

„Amice, feleségem a színházba ment, én Latovicus tlnők urhoz vagyok meghiva soiréba (ezt csak azért mondta ki a ténusz ur nyíltan, hogy más is tudja), s azért jó lesz, ha ön az estét a gyermekekkel együtt töltöti, s rájok s az egész házra felvigyáz, nehogy valami baj történjen. (Az ügyvéd ur az ikés igékkel nem sokat törődött.) Jó éjszakát, amice!“

„Alászolgája!“ — remegé Sule ur, és hogy kalapja kezéből ki nem hullott s hogy el nem állt, csak a megmozokás, csak a békéttérben rajongott előmelete, és csak azon agyában rögtön felvilant biztatás okozá, miszerint ő, hát ha már semmikép sem szabadulhat, itthon marad és kénye-kedve szerint majd elolvassa a dramát.

Utolsó fejezet.

Hajh! be szép az igyekvés, az akarat, a lelkesülés a fiatal embernél! és hajh! be sok gyarló szíretkre talál mindez az élet tengerén! és még harmadszor is hajh! As instructor eléri csúlját, dramát olvas, de — —

Sule ur tebát ismét dramát akart olvasni; de a gyermekek magokra valának hagyva szobákban, s ki állott jót, hogy a macskák hon nem léteben az egerek ki nem rugoat a hámból, s ki nem forgatják a házat sarkából? E szerint Sule ur nagy szomoruan a könyvet becsapja, felszedi magát s beér a gyermekek szobájába, hol megjelenésével a köznyongást és sikoltozást pillanatsny csüddé változtatván át, a gyermekek társaságában először is harapott valamit, hogy a vacsorának hirt elterjedjen gyomra tregeiben. Ennek végeztével levágta magát a pamlagra és néma morfondirozással vigyazott fel a ház csemétéire, ő, azok nagy gondos kertésze. De a gyermekek széles jó kedvökben azonnal körülfogták őt, és mint ágyuk a várat, ugy ostromolták beszédeikkel Sule urat.

„Sule ur, kérem, meséljen nekünk valami szepet, vigat!“ — kezdé az egyik.

„Nem tudok!“

„Dehogyan nem tud! tudja, a multkor“ — folytató a másik.

„Hagyjátok békét, nem tudok!“

„Multkor olyan furcsát mesélt, Sule ur!“ — végzé a harmadik.

pontok, melyek ellen az oppositiók kifogása van A fő, a végrehajtásnak az urbéri javaslatok végrehajtás utáni balasztása talán el lesz fogadva. E nélkül valóban kevés értelme lenne a végrehajtásnak; jogegyenlőség nélkül nincs szabadelvű községi törvény.

A mi a részleteket illeti, azt hiszem csakia a virilis szavazatok kérdésénél lesz nagyobb csata, a többi csak eszetepát fog eredményezni. Részünkről a községi és árnavagyon biztosítását tartjuk a leglényegesebb és kényesebb kérdésnek, a fntebbieken kívül. Itt nem látjuk elfeljelhetőnek, hogy néptünk nem egy osztályánál a vagyonekezelés jogát nem előzte meg a közoktatás és a közvagyon iránti nemes érdekeltségnek fölköltése. Ebből aztán az következik, hogy az illető községek és árvek oly csekély garantival bírnak, hogy mire a valódi belátás és fölfogás ideje bekövetkezhetnék, már a község és árvek vagyona sehoh sem lesz.

Nem kell mindig a nagy magyar helységek-re gondolni. Hazánk idugott vidékein nem egy betegségg áll, melyben alig van pár félmivelt ember és szükség van garantiákra az iránt, hogy az egy pár tanulatlan népet ki ne foszthassa.

Talán helyesebb lenne a megétek legfelsőbb felügyelete, — különben nemcsak proletár embereink de proletár helységek is lesznek.

P. Szathmári Károly.

Táviratok a külföldről.

Bordeaux, márcz. 25. A prétékek a kormánytól rendeletet vettek, hogy önkényes zászlóaljokat szervezzenek. Párisban a legelőkelőbb negyedeket a rend emberei tartják hatalmukban, kik Versailles szakadatlan összekötötésben állanak. A nemzetgyűlés védelmére zászlóaljak alakulnak.

Lyon, márcz. 25. A pillanatra megzavart békét a hitlen megmaradott nemzetörök helyreállították. — A németek ismét csendben tartják magukat.

Páris, márcz. 24. A párisi polgármesterek feliratot intéztek a nemzetgyűléshez, melyben a polgárháboru elhárítására a következő rendszabályokat hozták javaslatba: Állandó közlekedés a polgármesterek s a nemzetgyűlés között; a nemzetőri főparancsnokoknak a nemzetörök által történendő választása és községi tanácsválasztás.

Páris, márcz. 25. A közp. bizottság elhatározta, hogy az ellenkező városnegyedeket erősen megszállja s a kormány tagjai ellen vizsgálót rendel el, valamint, hogy Menotti Garibaldit a párisi haderők főparancsnokká választja meg.

Páris, márcz. 25. A közp. bizottságok küldöttek érkeztek Lyon, Bordeaux, Marseille s Rouenből, de csakhamar ismét elutaztak, hogy egy általános hasonló mozgalomra jelt adjanak. A felkelők lefoglalták a kormány sürgönyeit és minden Párisba érkező vasuti kocsit: majd az első negyed polgármesteri hivatala elé vonultak, ágyukat is vivén maguktal.

Páris, márcz. 25. Saisset tk. egy proklamációban tudatja a párisiakkal, hogy ő a Szajna departementi képviselővel s a főváros polgármes-

„Ugyan hallgassatok! Mondom, hogy most nem tudok!“

„Kérjük!“ — Sule ur! — Kérjük, meséljen!“ rikoltott mindhárom egyszerre, s ki a nyakába, ki hátára, ki basába csimpajkozott.

„Megálljatok no!“ — szóló Sule ur, s egy hatást ígérő gondolat kandikált elő feje rejtelméből, és tüstét lerázá magáról övendékeit. — „Majd olvasok igen szepet, ha szépen figyelmeztetek s csendesen ültök.“

„Ültök! figyelmeztet, Sule ur!“ — S a három gyermek csupa szem föl lelt.

„Sule ur pedig előragadá főnöke könyvpolozóáról Ciceronak egy magyar fordítását, a legelső oratóiót elkezdé nekik értelmesen és fenhangon olvasni. Még alig olvasott el egy lapot, s a gyermekek egyhangulag kiáltának fel: „Hisz ez nem szép, Sule ur!“

„Dehogyan nem; váriatok csak hissé, mindjárt jön a java. — És Sule ur körüljártató a hallgatóságon pillanatát, leve a várt hatás utau. A hallgatóság pedig mind közönségesen laposakat kezdé immáron pollantani.

„Sule ur, ha megengedi, én aludni megyek!“ — szóla kis vártatva az idősb fiu.

„Eredj, Gyulicskám, ha álmos vagy.“

A másik hallgató már alig birt széknél ülni; szittelen ingott jobbra-balra, mintha részeg volna.

„Rózs!“ — és Rózsai belépett.

„Vetkőztesse le a gyerekeket, s fedtesse az ágyba. Jó éjszakát!“

És tlttő a szabadság percele! — S most lerohant Sule ur a hágsóon, mintha soba sem akarna többé azokon visszatérni, s szobájába érve, egyszerű levetkőzik, pipára gyújt, ágyba heveredik, így akarván ama fatális dramát, minden hatámban álló kényelemmel, végre valabára elolvasni.

Neki kezdett tebát nagy tüzzel a drámaszólásnak: olvas, olvas; de tltze lassankint enyészni kezd és a négy felvonásból csak négy lapot birt megemészteni. Mintha csupa álmokkal öntötték volna el, ugy elaludt: csöndesen, egy szót sem szólva, még a gyertyát is égve hagyta.

Más nap reggel öt órakor az instructor fölébredt. És csodálatos, hogy a nap fáradoimái s a nehéz álmok után még fel is ébredt!

71-ik szám

terével egyetértve, a kormánytól a municipalitás szabadságok elismerését, valamint a váltók lejáratának...

Páris, márcz. 25. Menotti Garibaldi ide érkezett s a városbázán szállott le. A központi bizottság vád alá helyezte mindazon párisi lapokat...

Berlin, márcz. 25. A császár születésnapja alkalmából Posenben a nép mindazon lengyel házakat...

A forradalom Párisban.

Franciaországban a bonyodalom a legaggasztóbb mérvben növekedik, s a német hadak beavatkozása...

22-én délutáni 2 óraker egy nagy számú fegyvertelen tömeg tüntetést rendezett, azt kiáltván...

Az anarchia tehát teljes Franciaországban. Miután a versaillesi kormány képtelen boldogulni a felkeléssel...

Thomas és Lecomte tábornokok kivégzetése.

Egyik ismerősöm a belga ambulance-tól — írja a „D. News“ levelezője beszélte el nekem Thomas és Lecomte tőkök kivégzetését...

Színház.

Szombaton folyt le Szépné, Mátray Laura asszony jutalomjátéka: Hero és Leander, vagy a tenger és szerelem hullámai.

A gőz és villany korszaka nem érti át a mely sentimentalizmust, a szerelem ama tragicumát...

Evvél azonban nem azt akarjuk kimondani, hogy a szombati előadás merőben nélkülöztes a hatást...

A jutalmazott nagy szorgalommal, a harmadik és ötödik szakaszban hatással oldotta meg Hero szerepét.

Az pedig, hogy ezen „ős kori“ tragédiában Leander holt teteme egy velenözött tükör alatt fekszik...

Ha nem magasztalunk, az onnan van, mert a darabot látnak születése helyén.

(O)

A hazai és külföldi színművészet.

Némethi Irma, ki közönségünknek egy időben kedvenc színésznője volt, közelebből a pesti német színpadon fog vendégszerepelni.

Patti Adél néhány nap óta Bécsben mutat. Várják Pestre is.

Felekiné asszony meghosszabbította szabadságidejét, s Debreczenben is fellép Sardon „Hazá“ jában.

A Follinus társulata Aradon közelebből „Margaretha és Faust“, Gounod „Faust“ jának parodiáját hozza színre nagy közönség előtt.

Az olasz opera a pesti színházban april elején megnyílik. Ezáltal Coccolini, színi képezdei társá szervezte.

Janina Olga grófné, Liszt tanítványa, közelebből lépett fel Reményi hangversenyében.

Feuillet Octávnak „Julia“ című 3 felvonásos drámája jelent meg közelebből Paulai Ede fordításában.

A „M. Polg.“ eredeti távirata.

Feladatott Pesten, mart. 27-én 8 óra d. e. 45 p. Érkezett Kolozsv. mart. 27-én 9 óra d. e. 35 p.

Párisban a lázangók és a kormány közt a kiegyezés még nem létesült, az első és második kerület nemzetőrei újabb elővigyázatra hívtattak fel.

Saisset tengernagy átvette a nemzetőrség főparancsnokságát.

Az Observer megczáfolja az általános hírt, mintha a párisi zavarok szításában Napoleon részes volna.

Páris csendes.

Feladatott: márcz. 27-én 10 óraker. Érkezett márcz. 27-én 10 óra 40 p.

A párisi lázadók főparancsnoka Garibaldi Menotti Saissettel nem bírt egyezsége lépni.

Huszonöt nemzetőrségi parancsnok halálra ítéltetett.

Municipális választás 26-án folyt le.

Lyonban rend van, ellenben Etiensben, Bordeaux- és Algirban lázadás ütött ki.

Lille támogatja a kormányt.

A párisi bizottság élelmet gyűjt, s erősíti magát.

A francia nemzetgyűlés a kormány naponta ülészek.

HIRHARANG.

A n-nyedi nemes timár-czéh keblileg a francia sebesültek javára gyűjtött 16 frt. és 80 kroat.

gyalasi Ferencz 50 kr, Székely István 50 kr, Csent József 50 kr, Ambrus József 20 kr, Czirner Ester...

Helybeli előfizetők számára külön leányokba küldjük meg mai számunk mellett Tisza Kálmánnak a mult hó 24-én tartott remek beszédét...

Prielle Cornelia, Szerdahelyi és Feleki Miklós csütörtökön fognak megérkezni Kolozsvárra.

Rauchleitner Antal bucsu hangversenye vasárnap megtartott. A haligatóság meg volt elégedve — az általunk megjósolt rendes siker tehát nem maradt el.

Az erdélyi gazdasági egyesület ez évi nagygyűlését apr. hó 15 en d. e. 10 óraker fogja a városbáz nagyteremben megtartani.

Csak ritkán akad olyan vállalkozó, ki színt fektessen, természetesen a maga haszná mellett, a város érdekei és szépségei, s még e ritka eseteket sem használja tel a városi előjáróság.

A kolozsvári ügyvéd-egylet folyó hó 26 kán tartotta évi rendes közgyűlést, melyre vidéki tagok is megjelentek.

Egyik barátunk, írja a „Somogy“ B. K. közeleb ismét 160 ezer francot hozott el a hamburgi játékbankból.

B. Horváth Miklós a „Törökország fővárosa“ című jeles utiraj szerzőjével a „Fővárosi Lapok“ közelebből „A kik sorsukat vezérlik“ című új regényt fog közzélni.

Balázs Sándor a szerzője azon vigjátékának mely a Teleky féle pályázatnál „Apaffy Mihály házassága“ címmel versenyzett, s a bírálók általánosan kiemelték a benne csilamló jó ései kedélyességért.

A magyar keleti vasut részvényesei, illetőleg igazgatósága, mint hírlik, nem tudott a Waring testvérekkel kiegyezni, s így e vállalkozók kezéből az összes ügyletek kivételték.

(ma.) Az erdő és mezőerdőri kihágások eseteiben, kivált pénzbírságoknak mi célra fordítása iránt a belügyminiszterium felvilágosítást kívánván: a véget, hogy ez feltérjeshető legyen, a kir. biztos felhívja a törvényhatóságokat...

(ma.) A lovakkal a szopornycza gyanúja miatt elrendelt vizsgálása néhely községekben ugy intézték, hogy a lovas gazdák összehívatván, lovaikkal egy bizonyos helyre rendelitettek...

ben kerültessek ki. A kir. biztos arra is főkéri a törvényhatóságokat, hogy minden szopornycza és bürféreg esotot, mely a vizgálat folyama alatt felmerül, a székszégek intézkedések megtétele mellett azonnal jelentsenek be.

(o) Schwarz a hírdett leány kereskedő, a török borbélyok szállílója végre valahára lépre került; elfogatását Temesvár ügyes csendbiztos Borhegyi eszközölte.

(o) Hivatalos lelkiismeretesség. „Az elvezett fiu“ cím alatt a stuttgarti költő Sturm egy darabot irt a bécsi an der Wien színház számára. Annál a körülmenyél fogva, hogy a darab böse egy kath. plébános fia — a censura eltiltotta az előadást.

(o) Porosz tapogatózás. A bécsi községi tanács egyik ülésében Löblich tanácsos a polgármestert interpellálta, igaz é, hogy a bécsi tanács keblében akadtak tanácsosok, a kik a berlini községtanácsot magánosan felszólították volna...

Böszörményi László halálának évfordulátán a „M. Ujság“ ezeket írja: Két éve ma márczius 24-én, hogy lapunk alapítója, Böszörményi László, börtömben meghalt. Hogy miért és miként itéltetett el, mielő állapotban huzcoltatott börtömbébe, s mielő kegytelenséggel tartották ott élete utolsó leheleteig — mindez még friss emlékezetében él a magyar közönségnek, mely már ki is mondá ítéletét a kormányának ebbeli eljárása felett...

A közönség köréből*)

Tekintetes szerkesztő ur!

Ön becses lapja 68-ik számában a közönség köréből valaki egy a városi törvényszék előtt lefolyt végvárgyalás eredményét regisztrálván, a törvényszék ítéletét tulzsigorúnak találja.

A tény ily állásában a törvényszék nem tehetett egyebet, mint hogy a büntetést a bit. 179-dik §. alapján mérje ki s hatalma csak annyira terjed, hogy ha tulajomó enybitő körülmények vannak, a bpts 286 §. adta jogát fogva a büntetést 2 évre szállítsa le.

Egy tagja a városi törvényszéknek.

*) Midőn e rovatunkat a közönségnek közérdekű ügyekben felajánljuk, kijelentjük egyszermind, hogy minden rovatban közölt cikkünkért csak a sajtóhatóság irányában vállal felelősséget a szerk.

T. és felelős szerkesztő K. PAPP MIKLÓS.

Nyilttér. *)

A Biasini gyorsköcsi menetrendje!

Kolozsvárról Deésre, minden nap reggeli 6 óraker. Deésről Kolozsvárra, mindennap délutáni 1 óraker. 1 hely ára 30 font szabad podgyászal Szamosujvárig 2 ft 40 kr., Deésig 3 ft 20 kr.

Idegenek névjegyzéke Biasini szállodájából Kolozsvárt, márczius 25 és 26-an 1871.

Torma Károly főispán Pestről. Jenő István birtokos N. Váradról. Drobárd S. birtokos Bethlenből. Jakab Ferenc hivatalnok N. Szebenből. Szőlősi Imre kereskedő Zarából. Fekete Bogdán kereskedő Egeresről. Lászlóffy Kálmán kereskedő Deésről. Harmath József kereskedő Tordáról. Mautyan Agoston ügyvéd Szamosujvárról. Farkas József hivatalnok Martonfalváról. G. Merces angol mérnök K. Fejérvárról. James Brooke mérnök Londonból. Mátyás Matkol vállalkozó N. Enyedről. Bilnska Antal kereskedő Tordáról. Soba Pál birtokos Somkeréről. Söntein Zsigmond kereskedő N. Váradról. Faragó Károly lelkész N. Váradról. Siemor et kir. főhadnagy N. Váradról. Gratza György ügyvéd B. Huoyadról. Korbai Teréz uró Beszterczéről. Roeskö miniszteriális főgálmász Budáról. Kedesz József honvédbadozó N. Váradról. Paviar Alfréd angol mérnök Ludasról. Simai Manuel kereskedő N. Váradról. Kourád J. kereskedő Temesvárról. Greff János birtokos N. Váradról. Mátéfi Lajos birtokos N. Váradról.

*) E rovat alatt megjelenő cikkért a szerkesztőség semmi felelősséget nem vállal. Szerk.